

erhvervsaktive del af befolkningen, dvs. på grundlag af såvel lønindtægt som anden erhvervsindtægt, der skyldes den sikredes egen arbejdsindsats, jfr. § 2.

En nydannelse i forhold til de gældende ordninger er arbejdsgiverperioden, inden for hvilken arbejdsgiveren er pligtig at yde dagpenge under alle sygdomsfravær, medmindre han i forvejen er pligtig at yde fuld løn i perioden til for eksempel en funktionær eller tjenestemand.

Udvalget lægger vægt på, at lønarbejdernes stilling over for arbejdsgiveren ved denne ordning under sygdom nærmer sig funktionærens. Herudover lægger udvalget vægt på, at denne nydannelse indeholder en administrativ lettelse, idet det hidtidige ørebidrag til dagpengefondens og forsikringspræmien til den del af den lovpligtige ulykkesforsikring, som vedrører dagpenge, erstattes af arbejdsgiverperioden, hvor den fulde udgift til dagpengene betales af arbejdsgiveren.

Udvalget er enig i princippet om, at arbejdsgiverne skal kunne fritage sig for pligten til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, jfr. §§ 10-12. For at fastholde ovennævnte fordele ønsker udvalget, at understrege, at bidraget, der skal betales for friholdelsen af risikoen, jfr. § 10, bør fastsættes således, at kun de arbejdsgivere, for hvem ordningen indebærer en for stor risiko, afgiver denne. Socialministeren har fremhævet, at bidraget, jfr. § 39, stk. 4, bør fastsættes til foreløbig 3,5 pct., når det skal dække såvel de udbetalte dagpenge som administrationen. Udvalget finder endvidere grund til at fremhæve, at kommunerne efter den foreslåede ordning vil få fuld dækning for de dagpengeudbetalinger og de dermed forbundne administrationsudgifter, som de påtager sig ved overtagelse af arbejdsgivernes forpligtelse i arbejdsgiverperioden. Dækning vil blive tilvejebragt ved de bidrag til dagpengefondens, som arbejdsgiverne skal betale for at blive frigjort fra forpligtelsen.

Ifølge § 3 er lønarbejdere, som er omfattet af ordningen, berettiget til dagpenge regnet fra 1. fraværsdag.

Udvalget er af den opfattelse, at den hidtidige ordning med 6 karensdage har været en uforholdsmæssig stor økonomisk belastning for lønarbejdere omfattet af den almindelige dagpengeordning.

Et *flertal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) anser tiden for at være inde til nu at skabe den lighed mellem de forskellige lønmodtagergrupper, der hidtil har manglet, og noterer med tilfredshed, at der under lovforslagets 1. behandling ikke fra nogen side blev taget afstand fra den principielle holdning, afskaffelsen af karensdagene er udtryk for.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) anbefaler, at karensdagene fra 1. april 1973 nedsættes til tre, og henstiller til arbejdsmarkedets parter ved kommende overenskomster at forhandle sig frem til yderligere nedsættelser. Mindretallet har i overensstemmelse hermed stillet nedenstående ændringsforslag nr. 17, 18, 20-21 og 24.

Bestemmelsen i § 6, navnlig stk. 1, om arbejdsgiverens ret til at forlange lægeattest har været drøftet, og udvalget tilslutter sig socialministerens ændringsforslag nr. 5, hvorefter „arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom“.

Den nuværende sygelønsordning giver kun ret til sygedagpenge i 1 år. Lovforslaget afskaffer denne varighedsbegrænsning, således at man ikke som nu skal overgå til lavere hjælp efter forsorgsloven. Udvalget anser det for en vigtig socialpolitisk nykæbel, at det, jfr. § 45, pålægges kommunerne hver 3. måned at tage den enkeltes sag op til en vurdering af, om udbetalingen af dagpengene skal fortsætte, eller om der skal ske overgang til anden hjælp, evt. pensionsydelse. Under udvalgets drøftelser af denne problematik har spørgsmålet været fremme, om kommunerne ved lovens ikrafttræden vil kunne råde over den fornødne kvalificerede bistand til denne opgaves løsning. Kommunernes Landsforening har over for udvalget givet udtryk for, at der må påregnes at ville gå en vis tid, før systemet er fuldt udbygget.

På denne baggrund har *mindretallet* stillet ændringsforslagene nr. 22 og 34 om, at de gældende bestemmelser om varighedsbegrænsning videreføres for en periode af 2 år i forventning om, at det kommunale administrative apparat til den tid vil være tilstræk-